

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Popovschi Svetlana în numele inculpatului, de către inculpat, și de către avocatul Postoroncă Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Grubîi Constantin XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 10.09.2018 – 27.02.2019

instanța de apel: 26.03.2019 – 04.06.2019

instanța de recurs ordinar: 30.07.2019 – 29.01.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Rezina) din 27 februarie 2019, Grubîi Constantin a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Grubîi Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanice și analogice acestora, pe termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost dispusă încasarea de la Grubîi Constantin, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei, compuse din costul raportului de constatare tehnico-științifică nr. 64/12/-R-1802 din XXXXX.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că:

Grubîi Constantin, la XXXXX, în jurul orelor 14:15 fără scop de înstrăinare, a transportat și păstrat în orificiul anal, în momentul escortării din Penitenciarul nr. 18 Brănești la Penitenciarul 17 din or. Rezina, două tuburi de la seringi, cu volumul de 20 ml fiecare, confecționate din polimer transparent, ce conțineau în interior o substanță vegetală uscată, mărunțită de

culoare verde, în care se aflau 44.203 grame de substanță vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1802 din XXXXX reprezintă marihuană, cantitate care conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă proporții mari.

De către organul de urmărire penală, Grubîi Constantin este învinuit de faptul că la XXXXX, în jurul orelor 14:15 min, Grubîi Constantin, fiind escortat din Penitenciarul nr. 18 Brănești în Penitenciarul nr. 17 Rezina, cu scopul de înstrăinare, a păstrat și transportat ilegal, două tuburi de la seringi, cu volumul de 20 ml fiecare, din polimer transparent, ce conțineau în interior în interior o substanță vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1802 din XXXXX reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice, greutatea căreia conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora pe care a încercat s-o transmită altor deținuți în Penitenciarul nr. 17 Rezina.

Acțiunile lui Grubîi Constantin au fost calificate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) Cod penal, după indicii calificativi – *păstrarea, transportarea, expedierea sau alte operațiuni ilegale cu droguri săvârșite în scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarelor în proporții mari și art. 322 alin. (1) Cod penal, încercarea de a transmite prin orice mijloace, persoanelor deținute în penitenciare, a drogurilor în proporții mari.*

3. Procurorul, nefiind de acord cu sentința a contest-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Grubîi Constantin să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de:

- art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate legată gestionarea substanțelor narcotice, etnobotanice și psihotrope pe un termen de 3 ani și 6 luni;

- art. 322 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total a-i stabili lui Grubîi Constantin, o pedeapsă definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate legată gestionarea substanțelor narcotice, etnobotanice și psihotrope pe un termen de 3 ani și 6 luni.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- potrivit probelor administrate de către parte acuzării, condamnatul Grubîi Constantin, fiind escortat din Penitenciarul nr. 18 Brănești în Penitenciarul nr. 17 Rezina avea asupra sa două tuburi de seringi în care se

conținea substanțe narcotice, deci acest drog inculpatul l-a tănuit pentru a-l introduce în Penitenciarul nr. 17 Rezina;

- potrivit circumstanțelor din speță, condamnatul în mod intenționat ascunzând drogurile în orificiul anal, indicându-le angajaților Penitenciarului nr. 17 Rezina că nu are nimic interzis asupra sa, a avut scopul direct de a introduce în Penitenciarul nr. 17 Rezina, anume în celula în care era să fie deținut și unde mai erau deținuți, și alte persoane condamnate;

- corect au fost calificate acțiunile inculpatului de către procuror în baza art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) Cod penal, adică păstrarea, transportarea, expedierea, în scop de înstrăinare a drogurilor pe teritoriul penitenciarelor, în proporții mari;

- inculpatul a comis infracțiunile în timp ce era condamnat, astfel infracțiunile fiind comise în stare de recidivă. Inculpatul nu a contribuit la descoperirea infracțiunilor, iar instanța neîntemeiat i-a aplicat o pedeapsă mai blândă;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Grubîi Constantin, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația legală a drogurilor pentru o durată de 5 ani.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și în mod corect a ajuns la concluzia că Grubîi Constantin, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Codul penal urmează a fi achitat din motiv că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și l-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. e) Cod penal , adică transportarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de desfacere, acțiuni săvârșite pe teritoriul penitenciarelor.*

Astfel, instanța de apel a conchis că probele acumulate la urmărirea penală, cercetate în ședințele de judecată și apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu confirmă vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) și 217¹ alin. (3) lit. e), f) Codul penal, ci doar a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. e) Cod penal.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 322 Cod penal instanța de apel a indicat asupra faptului că nici ordonanța de punere sub învinuire a lui Grubîi Constantin, și nici învinuirea formulată în rechizitoriu, nu conține descrierea faptei infracționale de încercare de transmitere tănuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare, a drogurilor.

Instanța de apel confirmă concluziile primei instanțe care a stabilit că în învinuirea formulată lui Grubîi Constantin nu este descrisă fapta infracțională prevăzută de art. 322 Cod penal, cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, deși potrivit prevederilor art. 281 alin. (2) Codul de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă inclusiv: formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune.

Totodată instanța de apel a respins argumentele apelantului care a menționat, că procesul verbal de percheziție și ridicare Nr. 143 din XXXXX (f. d. 13); procesul-verbal de ridicare din XXXXX (f. d. 15), raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1802 din XXXXX (f. d. 27), demonstrează vinovăția inculpatului Grubîi Constantin în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 217¹ alin. (3), lit. e) și f) și 322 alin. (1) Codul penal, stabilind, că *nici una dintre aceste probe nu indică asupra faptului că Grubîi Constantin ar fi încercat să transmită substanța narcotică care a fost depistată asupra sa în cadrul percheziției, la careva deținuți, sau s-o comercializeze, ci s-a constatat cu certitudine că Grubîi Constantin, doar a transportat și păstrat pe teritoriul penitenciarului droguri în proporții mari, scopul de înstrăinare nefiind demonstrat.*

De asemenea instanța de apel a notat că, *în ședința judiciară în instanța de apel acuzatorul de stat n-a prezentat nici o probă* care ar fi susținut și demonstrat vinovăția inculpatului Grubîi Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Codul penal, or, conform art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel a conchis că în prezența circumstanțelor analizate mai sus, conducându-se de prevederile alin. (2) art. 24 Cod de procedură penală, care stipulează că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, prima instanță corect a concluzionat că Grubîi Constantin trebuie să fie achitat pe învinuirea în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Referitor la învinuirea adusă lui Grubîi Constantin în baza art. 217¹ alin. (3), lit. e) și f) Cod penal, instanța de apel a considerat că prima instanță în mod corect a ajuns la concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (3), lit. e) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a menționat că potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, Grubîi C, este învinuit de faptul că el la XXXXX ora 14.15, în scop de înstrăinare a păstrat și transportat ilegal în momentul etapării de la penitenciarul Brănești la Penitenciarul nr. 17 din or. Rezina, două seringi în care a fost depistată marijuană în cantitate de 44,203 grame, care a fost ridicată în cadrul efectuării percheziției de către colaboratorii IP 17 Rezina. Totodată, încadrând acțiunile inculpatului, procurorul a indicat următorii indici calificațivi : păstrarea, transportarea, expedierea și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite în scop de înstrăinare, pe teritoriul penitenciarelor în proporții mari.

Astfel, instanța de apel a conchis că în descrierea învinuirii sunt indicate ca modalități normative a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 217/1 păstrarea și transportarea drogurilor, iar acțiunile inculpatului au fost încadrate după indicii calificațivi : transportarea, păstrarea, expedierea și alte operațiuni ilegale cu droguri în proporții mari, totodată în textul ordonanței de punere sub învinuire și în rechizitoriu procurorul nu a indicat prin ce acțiuni concrete s-au manifestat modalitățile normative ale laturii obiective a infracțiunii incriminate, sub formă de expediere și alte operațiuni ilegale cu droguri.

Instanța de apel a conchis, că în urma aprecierii probelor administrate în speță, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar dovedi existența laturii obiective a infracțiunii, elementul material manifestat prin acțiunea de expediere a drogurilor și alte operațiuni ilegale cu droguri, dar nici elementul laturii subiective - scopul de înstrăinare, nefiind stabilite careva circumstanțe care ar confirma prezența la inculpatul Grubîi a scopului de înstrăinare: cantitatea mare de droguri, existența unei înțelegeri cu cei cărora urma să le transmită drogurile.

Din aceste considerente instanța de apel a ajuns la concluzia că de către prima instanță acțiunile inculpatului corect au fost recalificate din art. 217¹ alin.(3), lit. e) și f) Cod penal în art. 217 alin. (3), lit. e) Cod penal după indicii: transportarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite pe teritoriul penitenciarului.

Cu referire la argumentele procurorului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului Grubîi Constantin, instanța de apel a subliniat că concluziile primei instanțe sunt neîntemeiate, intervenind în această parte în sentința primei instanțe și stabilindu-i inculpatului Grubîi C. pedeapsa cu închisoarea cu executare, deoarece inculpatul Grubîi C., executând pedeapsa cu închisoare, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe calea infracționalității, a comis fapte prevăzute de legea penală, or, numai o astfel de pedeapsă va putea aduce la atingerea scopului legii penale în vederea restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar pedeapsa aplicată va corespunde pericolului și gradului social al faptei comise, circumstanțelor comiterii

infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și neconștientizarea pericolului crimei săvârșite.

5. Decizia instanței de apel din 04 iunie 2019, pronunțată motivat la 02 iulie 2019, este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul Tăut Dorina la 05 iulie 2019, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare;

- avocatul Popovschi Svetlana în numele inculpatului, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței;

- inculpatul Grubîi Constantin, la 18 iulie 2019, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței;

- avocatul Postoroncă Aliona în numele inculpatului, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței;

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- achitându-l pe Grubîi Constantin, atât instanța de fond cât și instanța de apel, s-au bazat doar pe declarațiile inculpatului, fără a lua în considerație toate probele acușării, fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au luat în considerație declarațiile martorilor XXXXX, XXXXX, XXXXX, procesul-verbal de ridicare din XXXXX, raportul de constatare tehnico-științific din XXXXX. Probele respective urmau de către instanța de judecată să fie puse la baza condamnării inculpatului, deoarece au fost administrate procedural corect, și nu pot fi apreciate altfel decât veridice și suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare;

- instanța de apel la adoptarea deciziei nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acușare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acușării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

5.2. În motivarea recursului avocatul Popovschi Svetlana ce acționează în numele inculpatului a menționat că:

- decizia este nelegitimă, pasibilă anulării, deoarece pedeapsa numită inculpatului prin sentință este o pedeapsă echitabilă infracțiunii săvârșite, pericolului social, personalității făptuitorului;

- pedeapsa stabilită prin sentință este proporțională și echitabilă;

- inculpatul în prezent este amplasat în câmpul muncii, prelucrează pământul părinților lui, careva conflicte cu organele de drept nu are, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de IP Drochia, iar instanța de apel a stabilit o pedeapsă prea aspră.

5.3. În motivarea recursului inculpatul Grubîi Constantin a menționat că:

- decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă anulării din motiv că a fost aplicată o pedeapsă prea aspră în raport cu fapta comisă;
- o pedeapsă prea aspră aplicată generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncrederea în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Astfel, luând în considerație aceste circumstanțe, prima instanță a justificat și a socotit echitabilă pedeapsa pentru infracțiunea comisă de el și numind-ui un termen de probațiune de 2 ani;
- la moment locuiește cu părinții în sat. XXXXX, XXXXX, îi ajută la prelucrarea pământului, are un comportament pozitiv, nu este în conflict cu legea, și pe viitor nu va încălca legea.

5.4. În motivarea recursului, avocatul Postoroncă Aliona în numele inculpatului, a menționat că:

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată a dat o interpretare greșită normelor de drept materiale, comițând în sensul dat erori de drept;
- instanța urma să pună în valoare datele ce caracterizează persoana inculpatului și să țină cont de prevederile art. 75, 76 Cod penal.
- luând în considerație că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria de infracțiuni mai puțin grave, inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de detenție, prejudiciul prin infracțiune nu a fost cauzat, era oportun ca în privința inculpatului să fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

6. Referințe asupra recursurilor declarate, nu au fost depuse.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal conchide asupra faptului că acestea sunt vădit neîntemeiate, din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților*, iar la rândul său art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din cuprinsul recursului, Colegiul penal atestă faptul că recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru recursurile declarate, prevederile pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către partea acuzării, Colegiul penal reține invocarea prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate argumentele invocate de către partea acuzării și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată, sub aspectele indicate.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal constată că sunt argumentele procurorului sunt neîntemeiate întrucât hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea fiind în corespundere cu soluția emisă. Instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, cu consemnarea în procesul-verbal, iar ce privește dezacordul procurorului cu aprecierile instanțelor de fond asupra probelor administrate în speță, Colegiul penal amintește că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile

referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de procuror, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei au fost corect aplicate prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, instanțele au cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Grubîi Constantin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal.

În acest sens Colegiul penal respinge ca fiind declarative și alegațiile procurorului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de partea acuzării în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apelul procurorului, Colegiul penal ajunge la concluzia că aceasta a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea Colegiul penal remarcă și faptul, că motivându-și soluția, instanța de apel a supus analizei în conformitate cu prevederile alin. (2) art. 24 Cod de procedură penală numai probele care au fost prezentate de către procuror și la examinarea cărora a fost prezentă partea apărării, respectând în acest sens dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării incidenței în speță a temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele invocate de procuror în susținerea temeiului prevăzut la pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal notează că pentru verificarea existenței respectivului temei instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Grubîi Constantin, a fost condamnat de către prima instanță, soluție menținută și de către instanța de apel, în baza art. 217 alin. (3) lit. 3) Cod penal – „*transportarea și păstrarea drogurilor, săvârșită în*

proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite pe teritoriul penitenciarului”.

În acest sens Colegiul reține că, argumentele expuse de către acuzatorul de stat în recursul declarat privind netemeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare prin care s-a recalificat fapta imputată inculpatului din art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) Cod penal în art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, sunt neîntemeiate, întrucât instanța de apel, fiind investită cu atribuții de judecare a fondului cauzei, apreciind probele în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și anume lipsa scopului de înstrăinare, ca element esențial pentru calificarea faptei în baza art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) Cod penal, a ajuns la concluzia corectă privind menținerea sentinței prin care inculpatul Grubăi Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal.

La acest capitol Colegiul penal stabilește că instanța de apel a examinat argumentele apelantului cu privire la dezacordul cu recalificarea acțiunilor inculpatului de către prima instanță, reținând în acest sens că partea acuzării nu a prezentat nici o probă care demonstrează vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ Cod penal, prin urmare se atestă că respectivele argumente au primit aprecierea instanței.

La fel, în raport cu circumstanțele invocate în recursul procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, inclusiv cele reproduse în pct. 2. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, încadrând juridic corect acțiunile lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, instanțele de fond indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins argumentele părții acuzării, probele administrate confirmând în mod concludent că faptei comise i s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art. 217 alin. (3) lit. 3) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței naționale, înstrăinarea ilegală de droguri reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, etc.). Intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare etc. (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 26.12.2011, nr.2 - Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora și a precursorilor, pct. 16*). Asemenea împrejurări în speța dedusă judecării nu au fost stabilite de către instanțele de fond, or, din probele administrate, nu a fost stabilită existența scopului de înstrăinare iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Din cele enunțate se concluzionează că instanțele de fond corect au stabilit încadrarea juridică a faptei inculpatului Grubîi Constantin în elementele infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, respectiv Colegiul penal nu atestă la caz eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De asemenea instanța de recurs consideră lipsite de careva suport argumentele procurorului cu privire la incorectitudinea susținerii de către instanța de apel a concluziilor primei instanțe privind achitarea inculpatului Grubîi Constantin pe art. 322 alin. (1) Cod penal, deoarece aceste argumente au constituit obiect de examinare în instanța de apel și căroră instanța le-a dat un răspuns motivat și pe larg reflectat în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o susține integral și reiterarea căreia nu o consideră necesară, ceea ce este conform jurisprudenței CtEDO.

7.2. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către partea apărării, prin care se invocă incidența la caz a temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează că argumentele privind stabilirea unei pedepse prea aspre inculpatului Grubîi Constantin, urmează a fi respinse, deoarece instanța de apel în mod legal și întemeiat a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, respectând prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, conform căroră la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal conchide că instanța de apel în mod corect a stabilit, că prima instanță nemotivat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului Grubîi Constantin, deoarece potrivit acestor prevederi legale: „...instanța de judecată, **ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat**, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, **indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune ...**”, iar în speță circumstanțele cauzei care urmau să fie luate în considerație la stabilirea infracțiunii sunt: comiterea unei infracțiuni cu intenție de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru

comiterea infracțiunii de tâlhărie, având antecedente penale nestinse, în timp ce executa pedeapsa cu închisoare.

Prin urmare Colegiul penal consideră corecte și motivate concluziile instanței de apel potrivit cărora circumstanțele expuse supra denotă faptul, că inculpatul nu a conștientizat scopul pedepsei aplicate anterior, continuând să comită infracțiuni, astfel nefiind stabilită raționalitatea aplicării art. 90 Cod penal și în acest sens instanța de apel a individualizat corect pedeapsa stabilită inculpatului în conformitate cu prevederile legale, motivându-și clar și întemeiat soluția emisă, reieșind inclusiv din faptul că inculpatul a comis o infracțiune cu intenție aflându-se în penitenciar, astfel alegațiile recurenților asupra individualizării incorecte a pedepsei sunt lipsite de suport legal, fiind vădit neîntemeiate.

Din considerentele enunțate supra Colegiul penal conchide că temeiurile pentru recurs indicate de către recurenți nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, nefiind constatată existența erorilor de drept invocate de către recurenți, fapt ce determină declararea inadmisibilității recursurilor ordinare depuse ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Popovschi Svetlana în numele inculpatului, de către inculpat, și de către avocatul Postoroncă Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui ***Grubii Constantin XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 martie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor